

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 2. Oratio Cardinalis Lotharingii de residentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

destinatus esset: His quoque addebat Sæcul. XVI
 Lunensis: „Rex per Vargam fuit edo- A.C. 1562.
 „ctus, quod Galli articulum de residen-
 „tia decidi ardentem cuperent, timen-
 „dumque esset, ne sua spe frustrati in-
 „de discederent: cum ergo Regia sua
 „Majestas nil nisi Dei gloriam intendat,
 „nil aggredi desiderat, quod vel Ec-
 „clesiæ paci, ac concordia, vel Con-
 „cilii continuationi obesse posset: id-
 „circo mens ipsius est, ut in hoc nego-
 „tio caute, ac honeste cum Episcopis
 „Regi addictis agatur, ac cum illis be-
 „nevole quidem, non tamen nimis con-
 „fidenter, conferatur.„ In eandem
 quoque sententiam concepta erant
 mandata a Rege tradita Aloysio Avilæ
 summo Alcantaræ Commendatori, qui
 Orator Romam destinatus erat ad pre-
 ces summi Pontificis, qui sæpius que-
 rebatur, negotia lentius procedere, eo-
 quod Rex Catholicus nullum Romæ
 haberet Oratorem, cui Pontifex præci-
 pue in Concilii rebus fidere posset.

§. II.

*Lotharingii Cardinalis oratio circa
 Residentiam.*

Itaque feria quinta die decima Decem- Pallav. c. 7.
 bris circa quæstionem de residentia n. 14.
 Conventus celebratur, in quo Lotha- Psalm. p. 350
 ringius Cardinalis prior verba faciens,
 Q 9 5 hanc

Sæcul. XVI. hanc in sententiam perorabat: „Exi-
A.C.1562. „cris literis colligitur, tria præcipue
 „mala, quæ tam in veteri, quam in no-
 „vo Testamento præfigurabantur, aut
 „prædicebantur, introducta fuisse ex
 „eo, quod Episcopi ab illis, de quibus cu-
 „ram aliquam Deus demandavit, absen-
 „tes sint: porro ex his primum est, ma-
 „ris tempestas, cum Jonas fugam ce-
 „perat, ne concionaretur gentibus, ad
 „quas mittebatur; alterum vero est i-
 „dololatria, cum absente Moysè vitulus
 „conflatus est, quem Israelitæ tanquam
 „Deum adorabant: denique pro tertio
 „adducebat, ovile gregemque Christi di-
 „persum, cum in capite decimo S. Joann-
 „nis habeatur: *Lupus rapit, & dispergit*
 „oves, hisce autem malis nullo remedio
 „magis efficaci obviari poterit, nisi per
 „decretum, quo omnes Episcopi in suis
 „Diocæses commorari compelluntur,
 „cum enim ipse Christus Pastorem se
 „profiteatur, nefas est, ut Præsules
 „pudeat vel hujus nominis, vel hujus
 „muneris: porro in eodem capite de-
 „cimo S. Joannis tria numerantur
 „boni Pastoris munus spectantia, que-
 „rum primum est, quod oves nostram
 „vocem audiant: II. præcipitur, ut
 „nimas nostras pro ipsis ponamus, &
 „seduli illas pascamus, atque ad sana
 „pascua deducamus: abs re igitur non
 „est,

est, si ad primum hujus argumenti in-
gressum decideret Synodus, quales sint
boni Pastoris conditiones, quibus Pa-
stores animarum possent de illa cura
gloriari, de qua gloriatus est Jacob a-
pud Socerum, dum ei post viginti an-
nos pascendi ejus gregis curam re-
liquit, ut scriptum legitur in Genesi
cap. 31. v. 39, & sequentibus: denique
super illo mansionis articulo prius
audiendi sunt Theologi, & Canonum
periti, idemque peragendum in cun-
ctis gravioribus emendationis capiti-
bus. His dictis Cardinalis Lothar-
ingius ad quæstionis summam per-
gens inquiebat, residentiam sua qui-
dem sententia esse ex divino mandato;
ad quod probandum multa produxit
sacræ Scripturæ testimonia, quæ in-
geniosis commentationibus ipsemet il-
lustravit, adjecit tamen; cum hæc re-
sidentia mandato, ut ajunt, affirmati-
vo sit præcepta, semper quidem obli-
gat, sed non pro semper, ita, ut oc-
currere possint legitimæ excusationes,
ex quibus non solum eas admitto, quas
decretum probat, sed plurimas a-
lias addendas censeo; potissimum
vero inter eas recenseri debet major
sive peculiaris Ecclesiæ, sive univer-
salis, sive Reipublicæ utilitas, nam
hanc postremam causam esse rationi

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

„CON-

Sæcul. XVI. „consentaneam arbitror, cum pertinet
 A.C. 1562. „ad charitatem: aliter non licuisset in-
 „perii Septemviris Ecclesiasticis adire co-
 „mitia, neque Galliae Optimatibus, vul-
 „go Paribus, ad Aulam pergere ad Regni
 „negotia, prout obstringebantur, nec
 „Episcopis ad consilia a Rege vocatis
 „permitti posset, ut obedirent, quod
 „tamen in gravissimum Ecclesiae detri-
 „mentum cessisset: porro quod spectat
 „ad peculiare absentiae causas, et
 „committantur Romani Pontificis arbi-
 „trio: in regionibus autem longe po-
 „sitis, Archiepiscoporum, aut sicuti in
 „decreto sub Paulo III. praescriptum
 „fuerat, antiquioris Episcopi arbitrio
 „relinquantur, aut Conciliorum Provin-
 „cialium, quorum usus restitui debet
 „sententiae demandentur, hanc in rem
 ex Divo Augustino contra Faustum Mo-
 nich. lib. 22. cap. 6. haec verba allega-
 bat: *Qui voluerit abesse etiam ad modicum, debet causam probare absentiae coram Metropolitano, aut antiquiori Suffraganeo, absque eo quod mittat Romanum:* addidit tamen, ea omnia, quae de absentiae causis dixisset, ita esse intelligenda, ut absentia nec perpetua sit, nec diuturna.

Agens denique de tertia causa nuper memorata, haec effatus est: „si Car-
 „dinales in Galliis prohibentur degere
 „apud

„apud Regem, ejusque consilio inter- Sæcul. XVI.
 „esse, eo quod, si sunt Episcopi, residendi A.C. 1562.
 „lege adstringantur, ac alias res Ec-
 „clesiastica pessum iret, delenda sunt
 „insuper verba illa in Decreto posita,
 „dummodo ipsi non procurassent, ut alior-
 „sum vocarentur: hujusmodi enim ver-
 „ba ad excusandam Episcoporum ab-
 „sentiam deserviunt, atque eorum so-
 „no aures offenduntur, hinc illorum lo-
 „co ponendum censeo: Roma, & ex
 „Aulis Regum eos Episcopos esse ex-
 „pellendos, qui proprii commodi gra-
 „tia illic morantur. Ceterum multa
 „mihi quidem videntur opportune præ-
 „scribenda de Beneficiorum collationi-
 „bus, & de requisitis non Episcopo-
 „rum modo, sed minorum etiam Mini-
 „strorum conditionibus, quæ res ma-
 „joris sunt momenti, quam est residen-
 „tiæ articulus, ne tamen ab instituto re-
 „cedatur, in aliud tempus sermo de iis
 „differri poterit. „

Denique differens de privilegiis, quæ
 residentibus Episcopis concedi oportebat,
 commemorabat inter ea facultatem
 absolvendi etiam a delictis conten-
 tis in diplomate, quod in *Coena Domini*
 incipit, contestatus, id a se non dici
 ad quidquam auctoritati Pontificiæ de-
 trahendum, sed id a se ideo asseri, eo
 quod certus esset, eos, qui hujusmodi
 pecca-

Sæcul. XVI. peccata patrarent in Galliis, Roman
A.C. 1562. neutiquam ituros, ut ibi absolverentur,
 unde fieret, ut satius esset, si ablu-
 tionem illic possent accipere, quam
 si expertes illius e vivis excederent.

Hanc in rem Psalmæus Virodunen-
 sis Episcopus in suis actis hæc addidit,
 Cardinalem insinuasse, *quod potius reser-
 tuenda esset poenitentia publica.*

§. III.

*Variae Episcoporum sententiae circa
Residentiam.*

Pall. c. 8. n. 1. Porro in sequentibus Patrum conven-
Es 2. tibis excipiebantur Episcoporum
 sententiæ, quæ licet sat diversæ essent,
 ad tres tamen classes facile reduci pos-
 sunt; quippe ex Præsulibus nonnulli
 residentiam juris esse divini declaran-
 dam censebant, alii autem volebant ul-
 tra progrediendum, quam ætate Pauli
 III. statutum fuisset, sed duntaxat quos-
 dam particulares eventus esse recen-
 sendos, ob quos præter alios jam alibi
 memoratos legitime abesse liceret. De-
 nique tertia opinio eo abibat, ut pro-
 posita decreti norma admitteretur, ad-
 ditis tamen adeo crebris immutationi-
 bus, ut cujuslibet sententia veluti pri-
 vatum decretum respici posset.

§. IV.